

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1320/2024
20.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Богдана Милошевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21 од 13.02.2024. године и Основног суда у Деспотовцу Кв.бр.39/24 од 05.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Богдана Милошевића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21 од 13.02.2024. године и Основног суда у Деспотовцу Кв.бр.39/24 од 05.07.2024. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован захтев за накнаду трошкова поднет од стране пуномоћника малолетне оштећене ББ – адвоката Марине Тодоровић, у кривичном поступку вођеном у предмету Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21.

Образложење

Решењем Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21 од 13.02.2024. године окривљени је обавезан да суду на име паушала уплати износ од 10.000,00 динара, да на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 8.481,80 динара, да ОЈТ Деспотовац на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 53.215,57 динара, да законском заступнику малолетне оштећене на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 463.699,20 динара, а преко пуномоћника малолетне оштећене адвоката Марине Тодоровић, све у року од 15 дана по правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Деспотовцу Кв.бр.39/24 од 05.07.2024. године одбијена је жалба окривљеног изјављена против решења Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21 од 13.02.2024. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Богдан Милошевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, преиначи побијана решења и одбије као неоснован захтев за накнаду трошкова пуномоћника малоленте оштећене ББ, адвоката Марије Тодоровић у кривичном поступку вођеном у предмету Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица Свилајнац Кб.р50/21 од 02.06.2023. године, којом је окривљени оглашен кривим, није одлучено о трошковима кривичног поступка, већ је наведено да ће суд о трошковима поступка одлучити посебним решењем, на који начин је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП. Поред наведеног, бранилац истиче и да се пуномоћник малолетне оштећене није жалила на пресуду у погледу трошкова кривичног поступка које је тражила. Према ставу браниоца суд није могао посебним решењем да окривљеног обавезе да сноси трошкове кривичног поступка, који се односе на награду и нужне издатке пуномоћника оштећене.

Из списка предмета произилази да је у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица Свилајнац К.бр. 50/21 од 02.06.2023. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године, одређено да ће суд о трошковима поступка одлучити посебним решењем. Наведена пресуда преиначена је пресудом Вишег суда у Јагодини КЖ1-140/23 од 26.10.2023. године, усвајањем жалбе бранилаца окривљеног, само у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљени је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, док су жалбе бранилаца у преосталом делу и ОЈТ у Деспотовцу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда потврђена у непреиначеном делу.

Чланом 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

По налажењу Врховног суда, будући да је правноснажном пресудом којом је окривљени АА оглашен кривим, одређено само да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно посебним решењем и да, сходно члану 262. став 1. ЗКП, није одлучено ко ће сносити трошкове поступка, правноснажним решењима којима је окривљени накнадно обавезан да сноси трошкове кривичног поступка учињена је повреда

закона из члана 441. став 4. ЗКП. у вези са са чланом 262. став 1.ЗКП из разлога што пресудом окривљени није обавезан да плати трошкове кривичног поступка, па по налажењу Врховног суда правноснажна пресуда се не може накнадно изменити доношењем решења којим се окривљени обавезује на плаћање трошкова кривичног поступка т.ј. на наведени начин побијаним решењима окривљени није могао бити накнадно обавезан на плаћање трошкова пуномоћника малолетне оштећене, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Полазећи од тога да Врховни суд испитује правноснажну одлуку у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је овај суд, у конкретном случају одлучио само у погледу трошкова пуномоћника малолетне оштећене, имајући у виду да се само на њих односи поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Богдана Милошевића.

Са изнетих разлога, Врховни суд је наведену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП отклонио тако што је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Богдана Милошевића, те на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначио побијана правноснажна решења Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21 од 13.02.2024. године и Основног суда у Деспотовцу Кв.бр.39/24 од 05.07.2024. године и то тако што је одбио као неоснован захтев за накнаду трошкова пуномоћника малолетне оштећене ББ – адвоката Марине Тодоровић, у кривичном поступку вођеном у предмету Основног суда у Деспотовцу, судска јединица у Свилајнцу К.бр.50/21.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић